1866-01-08

Afsender

Nanna Rygaard

Modtager

Jens Brask

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Gl. Carlsberg

Modtagersted:
Mariager

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv

Emneord:
Livet på Gl. Carlsberg

Dokumentindhold

Afventer transskription

109.

Mandag Aften 8de Jan 66.

Du Kjære! Hvor jeg længtes efter dette Dit sidste Brev! Jeg havde jo regtignok Dine egne Ord at holde mig til, og de kunde intet Haab indgyde mig, men Julen gik den ene Dag efter den anden, det ene Minde dukke op og lyste stærkere op inden i mig end det andet, og Modsætningen mellem min Sjæls og mit Hjertes Rigdom – og den kolde poesiløse og for Kjærlighed blottede Verden omkring mig traadte end grellere frem. Og Skallen blev endnu haardere omkring mit Hjertes Skat – den skulde ikke tages frem og profaneres af disse Menneskers indbildske, foragtende, trivielle Betragtninger. Det kan være Folk troe om mig at ligesaa lidt som min Tale dreier sig om Dig lige saa lidt min Tanke – men det lader jeg gaae – mit Hjertes Glæde er lige stor enten Folk kjende den eller ei og Folk ere frygtelig taktløse – eller jeg er maaske overordentlig ømfindtlig. Jeg hader denne lette Passiar og Spøg saa tam og triviel. — De tale som de aldrig havd kjendt Kjærlighed selv – thi en alvorlig og inderlig Kjærlighed

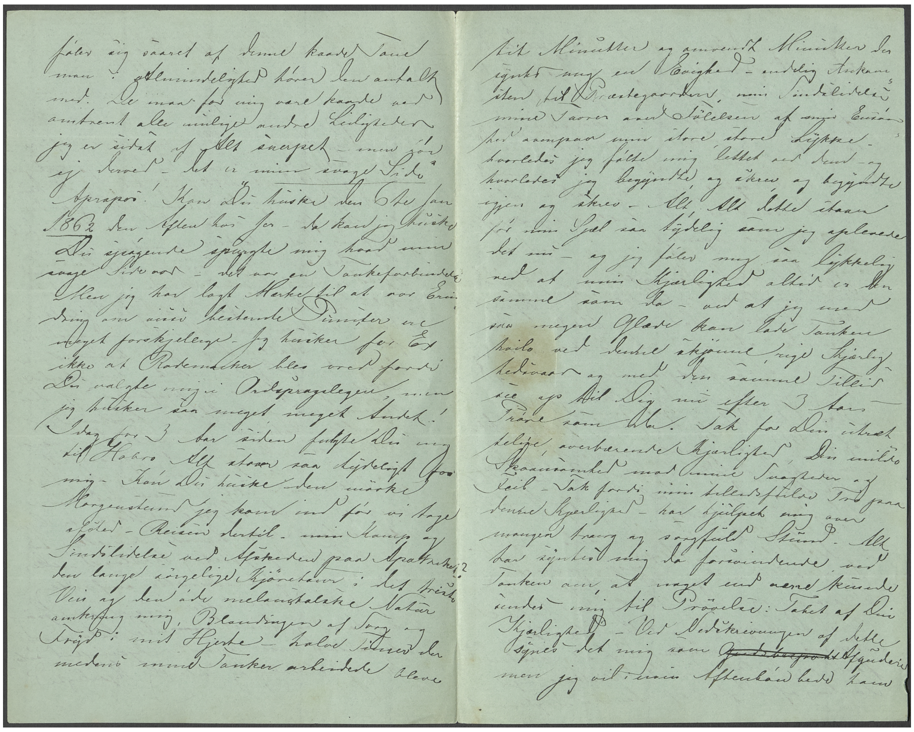

føler sig saaret af denne haarde Tone
man! I Almindelighed hører den antageligt
med. De maa for mig være haarde ved
omtrent alle mulige andre Leiligheder
jeg er vidt af Alt snarest — men for
ej derved — det er min svage Side
Apropos! Kan Du huske den 6te Jan
1862 den Aften hos Jer — da kan jeg huske
Du spøgende spurgte mig hvad min
svage Side var — det var en Tankeforbindelse
Men jeg har lagt Mærke til at vor Erindring om visse betydende Tidspunkter er
meget forskjellige — jeg husker for Ex
ikke at Rademacher blev vred fordi
Du valgte mig i Ordsprogslegen, men
jeg husker saa meget meget Andet!
Idag for 3 Aar siden fulgte Du mig
til Haaro Alt staaer saa tydeligt for
mig — Kan Du huske den mørke
Morgenstund jeg kom ind før vi toge
afsted — Reisen dertil — min Kamp og
Sindslidelse ved Afskeden paa Apotheket?
den lange sørgelige Kjøretour; det triste
Vei og den øde melancholske Natur
omkransede mig, Blandingen af Sorg og
Frygt i mit Hjerte — halve Timer der
medens mine Tanker arbeidede blev

til Minutter og omvendt Minutter der
syntes mig en Evighed — endelig Ankomsten til Præstegaarden, min Sindslidelses
mine Taarer and Følelsen af min Ensomhed saavelsom min store store Lykke —
hvorledes jeg følte mig lettet ved den — og
hvorledes jeg begyndte og skrev og begyndte
igjen og skrev — Alt, Alt dette staaer
for min Sjæl saa tydelig som jeg oplevede
det nu — og jeg føler mig saa lykkelig
ved at min Kjærlighed altid er den
samme som da — ved at jeg med
saa megen Glæde kan lade Tanken
hvile ved dertil skjønne, rige Kjærlighedsvaar og med den samme Tillid
see op til Dig nu efter 3 Aars
Tiden som da. Tak for Din utrættelige, overbærende Kjærlighed, Din milde
Skaansomhed mod mine Svagheder og
Feil — Tak fordi min ubetingede Tro paa
denne Kjærlighed — har hjulpet mig over
mangen tung og sorgfuld Stund. Alt
har syntes mig da forsvindende ved
Tanken om, at noget end værre kunde
hende mig til Prøvelse: Tabet af Din
Kjærlighed — Ved Nedskrivningen af dette
synes det mig som ~~[illegible]~~ Afguderi
men jeg vil i min Aftenbøn bede [illegible]

tilgive mig dette - han har selv nedlagt den guddommelige Spire til Kjerlighed i mit Hjerte, er det Synd at den voxer til en Blomst saa skjøn at Livet synes at kunne rivalisere med Paradiset i Salighed. Det er ogsaa underligt om det der synes os Mennesker et Ideal samt at vor Stræben higer efter skulde være syndigt!

Det skal fornøie mig at høre om dine dramatiske Studier. Jeg kjender ikke Stykket, lad mig høre om den skjønne "Lina" er Elskerinde og om jeg skal præparere mig mod den sig nærmende Skinsyge. Nei Gudskelov! den Brøde lider jeg ikke af. Det gaaer mere og mere op for mig hvor fuldkommen Du har Ret naar Du udleder Jalousi af Mistillid til den Elskede

Lad saa Moder og Dig selv raade i det omtalte Digtspørgsmaal jeg er altid villig til at tage mod Raison og den føieligste lille Viv Du vil kunne ønske Dig Apropos! det smukke Digt af [illegible] fandt jeg forleden i Chr Winthers nye Samling af Digte af danske Digtere.

jeg læste det atter og atter uden at trættes. hvor det er smukt!

Hun er en Skovmandsdatter nede fra Sletten mellem Rungsted og Helsingør men en sød indtagende lille Een det er ikke mere end et halvt Aar siden de holdt Bryllup.

Men nu ikke mere for iaften! Lev vel Din Kjære, Kjære min tænk imellemstunder med Kjærlighed paa

Din egen
Nanna.

Jeg bliver her saa [illegible]!

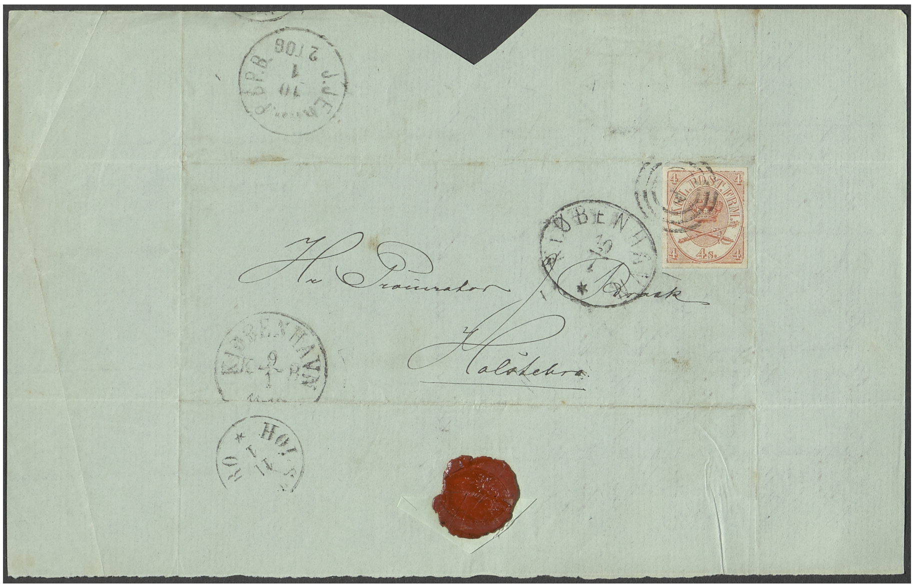

Hr Procurator J. Rasck

Holstebro